Lietas Nr. 11095020214

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 29. maijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L. Leja,
piedaloties prokurorei V. Darviņai
ar sekretāri R. Matīsu,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, būdama persona, kurai šī manta uzticēta, šādos apstākļos:

2013. gada 3. janvārī starp /pers. B/, kā izīrētāju un /pers. A/, kā īrnieku tika noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums, ar ko /pers. B/ nodeva lietošanā /pers. A/ sev piederošo dzīvokli /adrese A/ ar tajā esošajām mēbelēm. 2014. gada 15. janvārī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, mantkārīgu tieksmju vadīta, apzinoties savu darbību prettiesisko raksturu, no dzīvokļa /adrese A/, aizveda ar Dzīvokļa telpas īres līgumu viņas lietošanā nodotās /pers. B/ piederošās mēbeles, un proti:

1. istabas sekciju 100,00 *euro* vērtībā;
2. klubkrēslu 75,00 *euro* vērtībā;
3. izvelkamu istabas gultu 75,00 *euro* vērtībā;
4. istabas skapi 75,00 *euro* vērtībā;
5. virtuves skapīšus 75,00 *euro* vērtībā, lai rīkotos ar tām, kā ar savām, tas ir izmantojot tās savām personiskām vajadzībām.

Tādā veidā apsūdzētā /pers. A/ prettiesiski ieguva – piesavinājās - cietušajam /pers. B/ piederošo kustamo mantu 400,00 *euro* vērtībā.

Ar šādām prettiesiskajām darbībām apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņai pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un cietušais uzturēja apsūdzētās lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētā atzīst savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētās vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā.

Motīvu daļa

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. A/ darbības ir kvalificētas pareizi, un viņas vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to apsūdzētā ir atzīstama par vainīgu un sodāma par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajai soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētā ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir apdraudējusi cietušā mantiskās intereses.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētās /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, ar pamatizglītību, neprecējusies, apgādībā četri bērni, deklarētā dzīvesvietas adrese /adrese B/, faktiskā dzīvesvietas adrese /adrese C/, agrāk nesodīta.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ paskaidroja, ka jaunus noziedzīgus nodarījumus nav izdarījusi un attiecībā pret viņu nav uzsākts neviens cits kriminālprocess; šobrīd uzsākusi darba tiesiskās attiecības un nedēļu strādā viesnīcā "/Nosaukums/" par /amats/, dienā saņem 17,00 EUR, savukārt mēneša ienākumi būs ap 300,00 EUR atkarībā no nostrādāto dienu skaita.

Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas sankcija paredz sekojošu sodu - brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa, nosakot apsūdzētajai soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. A/ personību raksturojošos datus, noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka apsūdzētajai par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms sods – piespiedu darba veidā. Tiesa ir guvusi pārliecību, ka attiecībā uz /pers. A/ šis ir efektīvs un adekvāts soda veids, un tā piemērošana sasniegs soda mērķi.

Naudas soda piemērošanai tiesa nekonstatē Krimināllikuma 41. panta ceturtajā daļā izvirzītos kritērijus apsūdzētās mantiskajam stāvoklim kā pamatam minēta soda veida piemērošanai. Tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētās apgādībā ir četri bērni un viņa ir vienīgais ģimenes apgādnieks. Savukārt piemērot apsūdzētajai par izdarīto mazāk smago noziegumu pamatsodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā vai brīvības atņemšanas veidā, nav adekvāti, jo tiesas ieskatā šāds sods būtu nesamērīgi bargs ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma sekām.

Ņemot vērā apsūdzētās mantiskos apstākļus, tiesa uzskata par pareizu nepiemērot Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzēto papildsodu – mantas konfiskāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajai soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka viņa ir izmantojusi Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajai /pers. A/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti, un uzskata, ka apsūdzētajai par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas sankcijā paredzētais sods - piespiedu darbs. Piespiedu darbs atbilstoši Krimināllikuma 40. panta pirmajai daļai nosakāms no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. Tiesas ieskatā apsūdzētajai nosakāms piespiedu darbs, nosakot to zem Krimināllikuma 40. panta pirmajā daļā noteiktā vidējā soda apmēra.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīts /pers. B/, kurš par nodarīto pieteicis materiālo kaitējuma kompensāciju 400,00 *euro* apmērā, kuru cietušais tiesas sēdē uzturēja pilnā apmērā.

Apsūdzētā/pers. A/ cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu atzina pilnībā.

Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 350. panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, kriminālprocesa ietvaros izvērtējot cietušā pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju 400,00 *euro* apmērā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 22. pantā nostiprināto pamatprincipu par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Ievērojot to, ka līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētās /pers. A/.

Procesuālie izdevumi kriminālprocesā nav.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, pieteikto kaitējuma kompensāciju 400,00 *euro* (četri simti *euro* 00 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 400,00 *euro* (četri simti *euro* 00 centi) apmērā par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese /*personiskais paraksts*/ L. Leja